

עפ"ת 56137/07/18 - יהושוע פסחוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 56137-07-18 פסחוב נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת דבורה עטר
מערער	יהושוע פסחוב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בפ"ת (כב' הש' רות רז) בהמ"ש 1436-06-18, בגדרה נדחתה בקשתו של המערער להארכת מועד להישפט (להלן: "**ההחלטה**").

2. המערער קיבל לידיו ביום 12.12.2017 הודעת תשלום קנס המייחסת לו עבירת נהיגה במהירות העולה על המותר, שבוצעה בו ביום.

3. ביום 04.06.2018 הוגשה לבית משפט קמא בקשה להארכת מועד להישפט.

במסגרת הבקשה, נטען כי המערער עמד בסד הזמנים הקבוע על פי דין להגשת בקשה להישפט שכן, העבירה בוצעה ביום 22.12.2017, יום ו', המועד שבו קיבל המערער לידיו את הודעת התשלום, בעוד שהבקשה להישפט הוגשה ביום 15.03.2017.

נטען כי המועד הנקוב בהודעת התשלום, 12.12.2017, בטעות יסודו, שכן נרשם כאמור על ידי השוטר בשגגה וגם העובדה כי בהודעת התשלום צוין גם היום שבו נמסרה, יום ו', תומכת בטענה כי מדובר בטעות סופר. למערער ייגרם עיוות דין שכן בקשתו להישפט, הוגשה במועד.

נטען כי אף אם תידחה הטענה כי העבירה בוצעה ביום 22.12.2017, הרי שמדובר באיחור מינורי של 3 ימים ומטעם זה יש להורות על קבלת הבקשה.

ההחלטה

4. ביום 14.06.18, דחה בית משפט קמא את בקשתו של המערער להארכת מועד להישפט בקבעו כי המערער איחר בהגשת הבקשה להישפט. אמנם מדובר באיחור של ימים ספורים, אולם עמדה לרשות

המערער תקופה ארוכה בת 90 ימים, ואין סיבה לחרוג מסד הזמנים שנקבע על ידי המחוקק.

בית משפט קמא דחה את טענת המערער כי השוטר טעה ברישום המועד הנקוב בהודעת תשלום הקנס. שכן עולה שהודעת התשלום נרשמה ביום 12.12.17 ובאותו מועד אישר המערער את קבלתה לידיו. גם המועד לתשלום נקבע ליום 12.03.18 ועל כן, אין כל סיבה לסבור כי מדובר בתאריך 22.12.17, ומכאן שהמערער ידע כי התקופה של 90 ימים תסתיים ביום 12.03.17.

בית משפט קמא אף דחה את הטענה כי על הודעת תשלום הקנס צוין שניתנה ביום "ו'" בשבוע. שכן מעיון בה עלה כי השוטר לא ציין את היום בשבוע, אלא מדובר בחלק מהאות "ו'", המהווה חלק מהמילה "לבן", ששימשה לתיאור צבעו של הרכב, והשתרבה מטה.

נימוקי הערעור

5. ביום 15.03.18 הגיש המערער לבית משפט קמא בקשה להישפט, בסברו כי הוא עומד בסד הזמנים להגשת הבקשה. ואולם קיבל הודעה מטעם מרכז המידע כי איחר את המועד להגשת הבקשה להישפט, ב-3 ימים.

6. הבקשה להישפט הוגשה במועד שכן העבירה בוצעה הלכה למעשה ביום 22.12.17 ואף צוין על גבי הודעת התשלום כי מדובר ביום ו' בשבוע, בהתאמה. המועד הנקוב בהודעת תשלום הקנס 12.12.17, מקורו בטעות סופר של השוטר שרשם אותה.

7. לחילופין הפנה ב"כ המערער לקביעת משפט קמא כי השוטר לא ציין את היום בשבוע על גבי הודעת התשלום. בהקשר לכך טען כי ליום בשבוע יש משמעות, בין היתר על מנת לאפשר התאמה בין התאריך ליום, שאחרת, ניתן היה להסתפק בתאריך בלבד. פגם זה, הנוגע למועד קבלתו של הדו"ח, מהותי ויש בו כדי לחזק את תצהיר המערער ולהטות את הכף אל עבר קבלת גרסתו. הרשלנות שבאי כתיבת היום בשבוע, יוצרת ספק מסוים לגבי מועד האירוע.

8. בהחלטת בית משפט קמא נפלה טעות סופר בתאריך בו נקב כמועד לתשלום, באופן המלמד על כך שטעויות יכולות להתרחש.

9. במהלך הדיון בערעור הוצג טופס הבקשה להישפט, ממנו ניתן לטענת ב"כ המערער ללמוד כי מולא עוד ביום 11.2.18, במהלך התקופה הקבועה בחוק להגשתה.

10. מבוקש לקבל את הערעור ולהאריך את המועד להישפט או להורות על קביעת דיון לפני בית משפט קמא, במסגרתו יתאפשר למערער להעלות את טענותיו, אף לאור קביעת בית משפט קמא כי הבקשה להישפט הוגשה באיחור של ימים ספורים בלבד.

תגובת המשיבה

11. אין להאריך את המועד להגשת הבקשה להישפט, שכן המערער לא עמד בתנאים הקבועים בחוק, המצדיקים להיעתר לבקשה.

12. המערער לא הוכיח כי לא הגיש את הבקשה להישפט במועד מסיבות שאין תלויות בו.
המערער חתם על הודעת תשלום הקנס והיה ער לכך שהמועד האחרון להגשת הבקשה להישפט חל ביום
12.3.18.

13. יש לדחות את טענת המערער כי השוטר התבלבל בתאריך, מחמת חוסר סבירות וטענת
המערער שהודעת התשלום ניתנה לו ביום אחר היא טענה בעלמא. בפסיקה נקבע שטענות בשל שגיאה
בחישוב ימים או כתיבה ביומן אינן מהוות טעמים כבדי משקל המצדיקים את הארכת המועד.

14. יש לדחות את הטענה כי הודעת תשלום הקנס נרשמה ביום ו'. בית משפט קמא קבע
בהחלטה, כפי שברור לכל בר דעת, שהקו המופיע בשדה המיועד לציון היום בשבוע הוא המשך של האות
"ן" במילה "לבן" המציינת את צבע הרכב.

15. אין לייחס כל תוקף לטופס הבקשה להישפט שהוצג רק בפני בית משפט זה, ובגדרה צוין
כי הוכן ביום 11.2.18, במניין הימים הנקוב בחוק.

16. לאור כל האמור לעיל, יש לדחות את הערעור.

דין והכרעה

17. סעיף 229(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן:
החוק), קובע כי יש להודיע על רצון להישפט בתוך 90 ימים מיום המצאת הדו"ח. סעיף 230 לחוק קובע כי
בית המשפט רשאי לקיים את המשפט גם אם הבקשה הוגשה באיחור, בהתקיים התנאים הקבועים בסעיף
229(ה) לחוק בשינויים המחויבים, כלומר **"אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו
תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה"** או מנימוקים
מיוחדים אחרים שיפורטו.

18. בענייננו, לא עלה בידי המערער להוכיח כי הבקשה להישפט לא הוגשה במועד מסיבות
שאינו תלויות בו.

רואה אני עין בעין עם בית משפט קמא בדחותו את הטענה כי השוטר טעה ברישום המועד הנקוב בהודעת
התשלום.

עיון בהודעת תשלום הקנס מעלה, כפי שקבע בית משפט קמא, כי הקו המופיע בשדה המיועד לציון היום
בשבוע, מהווה את המשכה של האות "ן" במילה "לבן" המציינת את צבע הרכב ולא את האות "ו", לציון יום ו'
בשבוע.

עיון בהודעת התשלום מעלה בנוסף כי המועד הנקוב בה 12.12.17. המועד מופיע הן בתיאור העובדות המהוות
את העבירה והן בתחתית ההודעה, בצמוד לשדה חתימת המערער על הודעת תשלום הקנס והמערער אף חתם
במקום המיועד. גם המועד לתשלום הקנס חושב על ידי עורך ההודעה, בחלוף 90 ימים, משמע 12.03.18.

זאת ועוד, טענת המערער בניגוד לעולה מהודעת תשלום הקנס כי השוטר טעה בתאריך הנקוב בה נותרה
בעלמא. שכן לא צירף כל אסמכתא, התומכת בטענתו כי אכן קיבלה לידי ביום 22.12.17 ולבטח אין בעצם

העובדה כי לא השוטר לא מילא את השדה המיועד ליום בשבוע, כדי להטיל ספק כי המועד הנקוב בה הוא המועד בו אכן נערכה.

19. טענת המערער כי ממילא מדובר אך בחריגה של ימים ספורים, אינה מצדיקה כשלעצמה, הבאת עניינו בגדר אותם מקרים שבהם ניתן יהיה להידרש פעם נוספת להרשעה חלוטה בפלילים (ר רע"פ 1260/09 **שלבי עאטף נ' מדינת ישראל** (2.6.09)). זאת אף מטעמים של סופיות הדיון ויעילות ההליך העומדים בבסיס יצירת עבירות ברירת המשפט (ר': רע"פ 1896/18 נעמה הדני נ' מדינת ישראל (10.05.18); רע"פ 8927/07 **סעד אבו עסב נ' מדינת ישראל** (29.1.08)).

ולא שכל שכן בעת שהמערער לא העלה כל טענה באשר לעיוות הדין שייגרם לו היה וההחלטה תעמוד על כנה ולא התקיימו נימוקים מיוחדים שהם, המטים את הכף לעבר הארכת המועד.

20. אף לא מצאתי להידרש לטופס הבקשה להישפט, ממנו ניתן לטענת ב"כ המערער ללמוד כי הבקשה מולאה ביום 11.02.18, בתוך מניין הימים הקבוע בחוק. שכן טענה זו לא הועלתה בפני בית משפט קמא וממילא לא הוכרעה.

21. אשר על כן, אני מורה על דחיית הערעור.

המזכירות תעביר עותק מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ה' טבת תשע"ט, 13 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.